

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører en urigtig anvendelse af artikel 10 sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra g), i forordning nr. 1367/2006 ⁽¹⁾. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede retsakt handlede i strid med Århuskonventionens artikel 9, stk. 3, eftersom de bestemmelser, som Kommissionen har anvendt — artikel 10 sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra g), i forordning nr. 1367/2006 — er uforenelige med Århuskonventionens artikel 9, stk. 3. Den urigtige anvendelse af disse bestemmelser i forordning nr. 1367/2006 burde have foranlediget Kommissionen til at fastslå at anmodningen om intern prøvelse opfyldte betingelserne for behandling.
2. Andet anbringende, der fremsættes subsidiært, vedrører det forhold, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede retsakt har tilsidesat sin forpligtelse til så vidt muligt at handle i overensstemmelse med konventionen. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen burde have fortolket artikel 10 i forordning nr. 1367/2006 og navnlig ordet »forvaltningsakt« i denne bestemmelse i overensstemmelse med Århuskonventionens artikel 9, stk. 3, og skulle have set bort fra definitionen af »forvaltningsakt« som fastsat i artikel 2, stk. 1, litra g), i forordning nr. 1367/2006, der ifølge sagsøgeren er for restriktiv.
3. Tredje anbringende, der fremsættes mere subsidiært, vedrører det forhold, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede retsakt har handlet i strid med artikel 2, stk. 1, litra g), i forordning nr. 1367/2006 ved at fastslå, at Kommissionens afgørelse 2013/687/EU ikke vedrørte en enkeltperson.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006 L 264, s. 13).

Sag anlagt den 17. juni 2014 — Prysmian og Prysmian cavi e sistemi mod Kommissionen

(Sag T-475/14)

(2014/C 315/113)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Prysmian SpA (Milano, Italien) og Prysmian cavi e sistemi Srl (Milano) (ved advokaterne C. Tesauro, F. Russo og L. Armati)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Afgørelsen annulleres

— Subsidiært:

— Afgørelsens artikel 1, stk. 5, annulleres, for så vidt som den fastslår, at Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. deltog i en overtrædelse af artikel 101 TEUF og af EØS-aftalens artikel 53 fra den 18. februar 1999 til den 27. november 2001.

— Afgørelsens artikel 2, litra f), og g), annulleres, for så vidt som disse artikler fastsætter størrelsen af bøderne til Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l., Prysmian S.p.a. og The Goldman Sachs Group Inc. til 37 303 000 EUR og bøderne til Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. og Pirelli & C. S.p.a. til 67 310 000, og

— bøden nedsættes af de grunde, der er angivet i denne stævning.

— Bilag I og II annulleres, for så vidt som de henviser til F.R., og

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ni anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen ulovligt har kopieret og fjernet kriminaltekniske billeder fra harddiskene i sagsøgernes lokaler under kontrolundersøgelserne. Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen derved har overskredet sine beføjelser i henhold til artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om en rimelig frist i konkurrencesager, eftersom proceduren strakte sig over mere end 62 måneder. Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 6, stk. 3, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) og ikke har foretaget en passende nedsættelse af bøden i overensstemmelse med Rettens praksis.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, for så vidt som den ikke foretog en omhyggelig og upartisk undersøgelse på grund af sagsøgernes manglende troværdighed i forbindelse med anmodningen om bødenedsættelse. Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen ikke foretog en omhyggelig fortolkning af pålideligheden af sagsøgernes virksomhedserklæringer og ikke indsamlede de fornødne understøttende beviser.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen fejlagtigt har tilregnet Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. ansvar for perioden før den 27. november 2001 og derved har tilsidesat princippet om personligt ansvar og ligebehandlingsprincippet.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003, for så vidt som den ikke har foretaget en fordeling af ansvaret blandt solidarisk ansvarlige enheder.
6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 101 TEUF, for så vidt som den ikke har godtgjort, at der forelå en samlet og vedvarende overtrædelse og foretog en fejlagtig fortolkning af de relevante marketers karakter og struktur, hvorved den tilsidesatte sagsøgernes ret til forsvar.
7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke på retligt fyldestgørende vis har fastslået overtrædelsens varighed og navnlig dens begyndelsestidspunkt.
8. Med det ottende anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003, ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet, for så vidt angår fastsættelsen af bødens grundbeløb og navnlig for så vidt angår overtrædelsens grovhed. Sagsøgerne har gjort gældende, at bødens grundbeløb såvel som tillægsbeløbet er uforholdsmæssige og skulle have været tilpasset i forhold til overtrædelsens begrænsede udstrækning, den manglende indvirkning på priserne, opblødningen af den angivelige koordinering efter 2004 og råvareprisernes betydelige indvirkning på omsætningens værdi. Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, eftersom den anvendte forskellige faktorer for grovhed og tillægsbeløb for adressater i sammenlignelige situationer.
9. Med det niende anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en fejl ved i rubrikken »navne på og karriereforløb for personer, der er relevante for nærværende afgørelse« at anføre én bestemt leder hos sagsøgerne.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i [artikel 101 TEUF] og [102 TEUF] (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 24. juli 2014 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-548/14)

(2014/C 315/114)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved Abogado del Estado A. Rubio González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen